

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/104/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211263
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812211263.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: N.. J. Š., nar. X.XX.XXXX, bytom B., J. XXXX, proti odporcovi: H. W., nar. XX.X.XXXX, bytom B., T..G.. Š. XXX/XX, zastúpenému IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 2, IČO: 36 854 808, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania štátu v sume 34,22 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 2.780,72 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o..

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal uloženia povinnosti na vlastné náklady uverejniť v týždenníku PLUS 7 DNÍ do 60 dní od právoplatnosti rozsudku ospravedlnenie v znení: „H. W. sa ospravedľuje N.. J. Š., primátorovi mesta B., za výroky uverejnené v č. 35/2011 zo dňa 25.8.2011, kde uviedol nepravdivé výroky o jeho nedobrom charaktere, pomätenej hlave a korupčných praktikách a bez prívolenia N.. J. Š. šíril nezákonne získaný obrazový záznam z jeho súkromia, čím znížil jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesijnú a občiansku česť a dobré meno“. Súčasne sa domáhal aj zaplataenia nemajetkovej ujmy voči odporcovi vo výške 50.000,- eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 35 zo dňa 25.8.2011 bol na stranách 110 až 112 publikovaný článok redaktorky L. I. s názvom „Chcú mu škodiť?“, ktorý obsahuje viaceré hanlivé a znevažujúce výroky na jeho adresu, nepravdivé skutkové tvrdenia a úsudky odporcu, ktoré hrubo zasahujú do osobnostných práv navrhovateľa. V článku je na úvod napísané, že odporca zorganizoval stretnutie vo svojej kancelárii vo firme DAK v B., na ktorom mal každý pozvaný hovoriť o svojich zlých skúsenostiach s tamojším primátorom J. Š.. Vyše dvojhodinové rozprávanie o nedobrom charaktere primátora, o jeho pomätenej hlave a korupčných praktikách ukončila pokútne získaná videonahrávka z niekoľkohodinového sledovania primátora, na ktorej bolo zachytené, ako sa primátor vezie v služobnom aute po diaľnici, ako sa za bieleho dňa vedľa tohto auta prezlieka do plaviek spôsobom, pri ktorom mu bolo vidieť holý zadok, i ako sa stretol s neznámymi ženami. Navrhovateľ tiež uviedol, že v článku odporca uviedol, že v B. bol prezident republiky a navrhovateľ mu mal na neho „vyprávať“ aký je zlodej bandita. Taktiež odporca v článku uviedol, že navrhovateľ išiel na SIS do Banskej Bystrice, do Bratislavy, na Úrad boja proti organizovanej kriminalite do Bystrice a všetky tieto informácie sa stiahnu a sú tri zdroje: však to je vrah! Podľa navrhovateľa tvrdenia odporcu uvedené v článku a produkcia videonahrávky z jeho súkromného života narušili vážnosť, autoritu a jeho postavenie v spoločnosti a to nielen na území mesta B., ale aj v rámci celej Slovenskej republiky vzhľadom na ich zverejnenie

v celoslovenskom týždenníku. Navrhovateľ uviedol, že uverejnenie článku spôsobilo značný rozruch medzi zamestnancami mestského úradu, na ktorom on pôsobí, medzi občanmi mesta B. ale aj v rámci celého okresu, kde je všeobecne známou osobou. Uverejnenie článku tiež negatívne pôsobilo v zamestnaní manželky (Sociálna poisťovňa pobočka Prievidza), kde bola vystavená uštipačným poznámkam kolegyň aj klientov. Vážny dopad mal tento článok na zdravotný stav jeho matky, ktorá má vážne zdravotné problémy a takúto medializáciu syna znáša veľmi ťažko. Navrhovateľ v návrhu ďalej uviedol, že vyjadrenia o tom, že v B. bol prezident republiky, alebo že on šiel na SIS v Bratislave alebo v Bystrici, sú nepravdivé tvrdenia. Z počínania odporcu vyplýva úmysel uraziť a znevážiť navrhovateľa a vytvoríť o ňom negatívny obraz. V návrhu poukázal na to, že zásah do jeho osobnostných práv bol uskutočnený prostredníctvom týždenníka s celoslovenskou pôsobnosťou a podľa výsledkov prieskumu spoločnosti MEDIAN SK, s.r.o. najčítanejší týždenník Plus 7 dní dosiahol v tomto období čítanosť 13%. Súčasne uviedol, že vydavateľ týždenníka Spoločnosť 7 plus má na svojej internetovej stránke k časopisu Plus 7 dní zverejnený náklad 234.000, predaj 180.000 ks, čítanosť 15,4%, počet pravidelných čitateľov 689.000. Navrhovateľ uviedol, že aj podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR je možné za obzvlášť nebezpečné považovať tie zásahy, ku ktorým došlo prostredníctvom tlače alebo televízneho vysielania, pretože má širokú publicitu a takýto zásah v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

V konaní navrhovateľ tiež uviedol, že 6 volebných období pôsobí ako primátor mesta B., 2 volebné obdobia pôsobil vo funkcii podpredsedu Združenia miest a obcí Slovenska, sú s ním pravidelne robené rozhovory vo všetkých slovenských médiách a tiež v Českej republike v Českej televízii, v televízii Nova a Prima. Okrem toho od roku 1995 pracuje ako viceprezident Slovenskej asociácie pre káblové telekomunikácie. Z toho je zrejmé, že je osobou verejne známou, článok si mohli prečítať ľudia na celom Slovensku a tiež v Českej republike - keďže mu o tom rozprávali aj starostovia v ČR a tiež predsedníčka Hnutia na vlastných nohách, ktoré on zastupuje v rámci Slovenska. Táto mala určité pochybnosti o jeho osobe na základe uverejneného článku, ale po tom, čo jej všetko vysvetlil, sa mu ospravedlnila a v súčasnosti od nej dostal ocenenie Cenu „Ď“ ako morálny vzor, ako aj za etické normy a vedenie mesta B. za 24 rokov. Navrhovateľ v konaní ďalej uviedol, že odporca v konaní uvádzal nepravdivé tvrdenia, ktoré on vyvrátil, poukázal na to, že odporca ho mal vydierať, aby odstúpil z funkcie, inak ho zničí a túto vyhrážku aj uskutočnil práve tým, že si zavolať redaktorku týždenníka Plus 7 dní, aby o ňom bol zverejnený diskreditačný článok a odporca prostredníctvom redaktorky tohto týždenníka šíril aj nelegálnu nahrávku, ktorej obsah bol totožný s obsahom tlačoviny B., ktorých obsah bol celý zverejnený v televízii JOJ v roku 2005. Navrhovateľ uviedol, že všetko má negatívny dopad aj na jeho manželku, ktorá však pri ňom plne stojí, zasahuje to aj do života jeho brata, ktorý je jeho dvojčaťom a tiež jeho matky, ktorej sa zhoršil zdravotný stav a v decembri 2013 zomrela.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Poukázal na to, že článok, ktorým malo dôjsť k domnelému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, je paradoxne o osobe odporcu. Podľa jeho názoru návrh navrhovateľa možno považovať za pokus o reakciu na odporcom dôvodne podanú žalobu na ochranu jeho osobnosti, ktorá je prejednávaná pred tunajším súdom pod sp. zn. 16C/85/2010. Tvrdenia uverejnené v článku „Chcú mu škodiť?“ vypracovaného redaktorkou p. L. I. a článok ako taký bol uverejnený redaktorkou bez vedomia odporcu a bez jeho autorizácie, čo vyplývalo z výpovede redaktorky. Hodnotiace úsudky, ktoré redaktorka v článku uviedla, sú subjektívnym pohľadom osoby, ktorá ich prijala a tvrdenia navrhovateľa, že ide o hodnotiace úsudky, ktoré redaktorka prijala len na základe tvrdení odporcu, sú absurdné a ničím nepreukázané. Uvedené hodnotiace úsudky mohla redaktorka použiť aj z rozhovoru poskytnutého inými zúčastnenými osobami a hodnotiaci úsudok o korupčných praktikách nevyplýva zo žiadnej časti rozhovoru poskytnutého odporcom alebo inou osobou. Poukázal na to, že z výpovede svedkyne vyplývalo, že predmetný článok je po obsahovej stránke o osobe odporcu, z jej výpovede nevyplývalo, že by dostala pokyn od nadriadených na napísanie článku na základe informácií, ktoré jej má poskytnúť odporca a z toho teda vyplýva, že odporca žiadnym spôsobom nerozhodoval o zverejnení článku, jeho obsahu, tento ani neautorizoval, preto v konaní nie je pasívne vecne legitimovaný. Uvedol, že navrhovateľ v návrhu poukazuje na nepravdivé výroky o jeho nedobrom charaktere, pomätenej hlave a korupčných praktikách, avšak nejde o výroky ale hodnotiace úsudky, ktoré neboli vyslovené ani v rámci poskytnutého rozhovoru odporcom, ale boli výslovne výsledkom článku redaktorky. K vyjadreniam o návšteve navrhovateľa v SIS poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého vyplývalo, že toto vyjadrenie bolo v rámci poskytnutého rozhovoru uvádzané príkladom ako vytváranie zdrojov informácií a nemožno z neho dôjsť k záveru, že by odporca o navrhovateľovi tvrdil, že SIS mal aj v skutočnosti navštíviť. Tvrdenie o stretnutí s osobou prezidenta SR bolo len nepresnosťou odporcu v rámci rozhovoru s redaktorkou,

ktorá by bola odstránená, pokiaľ by mu bolo umožnené článok autorizovať. Ako v rámci konania uviedol, myslel na osobu prezidenta PZ SR p. gen. L. a nie osobu prezidenta republiky. Odporca tiež uviedol, že navrhovateľ sám využil tlač aj televízne vysielanie na využitie svojho práva na slobodu prejavu, verejne takto šíril nepravdivé informácie o osobe odporcu. Poskytnutie rozhovoru redaktorky občanmi mesta B. bolo z dôvodu, aby bol verejnosti poskytnutý pravdivý pohľad na fungovanie a chod mesta B.. Podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal vznik zásahu z jeho strany spôsobilého zasiahnuť osobnosť navrhovateľa. Uviedol, že navrhovateľ nepreukázal tvrdenia, že by sa o článku dozvedeli zahraničné osoby, taktiež nepreukázal nepriaznivé reakcie iných starostov alebo primátorov miest. V súvislosti s osobou p. X. R. Y. sa tvrdenia navrhovateľa javia absurdné s ohľadom na získanie ocenenia od tejto osoby v oblasti morálneho správania. Podľa jeho názoru ani výpoveďou brata navrhovateľa N. T. Š. nebola žiadnym spôsobom preukázaná príčinná súvislosť medzi zásahom do osobnostných práv navrhovateľa v dôsledku zverejneného článku a vzniknutou ujmu pozostávajúcou z negatívnych reakcií verejnosti. Z výpovede svedka vyplynulo, že negatívne reakcie verejnosti, s ktorými sa stretol, nesúviseli žiadnym spôsobom s predmetným článkom, boli náhodnými reakciami zodpovedajúcimi verejnému dňaniu v danom čase. V súvislosti s videonahrávkou, ktorá má obsahovo zodpovedať „B.“, odporca uviedol, že túto nešíril a aj z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že táto bola sprístupnená verejnosti prostredníctvom TV JOJ v roku 2005. Odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal v konaní vznik ujmy, ktorá by spĺňala predpoklady zakotvené v § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, nepreukázal nemajetkovú ujmu, ktorá by bola takého rozsahu alebo takej závažnosti, že by bolo namieste priznať mu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Návrh navrhovateľa žiadal v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov N. T. Š. a L. I., oboznámením obsahu osvedčenia o zvolení navrhovateľa za primátora mesta B., výpisov z obchodného registra spoločností DAK W. s.r.o., DAK ENERGY, s.r.o., AUTOKOMPLEXX, spol. s r.o., PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s., článku s názvom „Chcú mu škodiť?“, tlačoviny B., písomných vyjadrení odporcu zo dňa 27.11.2012, 28.5.2014, návrhu na ochranu osobnosti v konaní vedenom pred Okresným súdom v Prievidzi pod sp.zn. 16C/85/2010, článkov s názvom „Mesto strachu“ a „Nežná poprava?“, písomných vyjadrení navrhovateľa zo dňa 3.1.2013, 22.10.2013, 6.6.2014, kópie vyjadrení odporcu a navrhovateľa v konaní sp.zn. 16C/85/2010, obsahu nahrávky rozhovoru odporcu s redaktorkou L. I., záznamu Úradu boja proti organizovanej kriminalite Bratislava z 11.5.2005, Žiadosti odporcu o informácie zo dňa 25.10.2007, zápisníc v konaní sp. zn.16C/85/2010 zo dňa 24.1.2013 a 5.4.2013, protokolu Najvyššieho kontrolného úradu SR zo dňa 18.9.2012, oboznámením obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 16C/85/2010, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Navrhovateľ bol dňa 27.11.2010 vo voľbách do orgánov samosprávy obcí zvolený za primátora mesta B.. Z jeho vyjadrenia vyplynulo, že ide o jeho šieste funkčné obdobie v tejto funkcii od roku 1990. Okrem toho v konaní uviedol, že po dobu 8 rokov pracoval vo funkcii podpredsedu Združenia miest a obcí Slovenska a od roku 1995 pracuje aj ako viceprezident Slovenskej asociácie pre káblové telekomunikácie. Odporca je občanom mesta Nováky a súčasne pôsobí ako štatutárny orgán v niekoľkých obchodných spoločnostiach - DAK W. s.r.o., DAK ENERGY, s.r.o., AUTOKOMPLEXX, spol. s r.o., PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s..

Dňa 25.8.2011 bol týždenníku Plus 7 dní v čísle 35 na strane 110 až 112 uverejnený článok redaktorky L. I. s názvom „Chcú mu škodiť?“. V úvode článku sa uvádza, že odporca zorganizoval vo svojej kancelárii vo firme DAK v B. stretnutie, na ktorom mal každý pozvaný hovoriť o svojich zlých skúsenostiach s tamojším primátorom J., t.j. navrhovateľom. Ďalej sa v článku uvádza, že vyše dvojhodinové rozprávanie o nedobrom charaktere primátora, o jeho pomätenej hlave a korupčných praktikách ukončila pokútne získaná videonahrávka z niekoľkodňového sledovania primátora. Redaktorka v článku uvádza, že na monitore počítača odporcu videli, ako sa primátor vezie v služobnom aute po diaľnici, ako sa za bieleho dňa vedľa tohto auta prezlieka do plaviek spôsobom, pri ktorom mu bolo vidieť holý zadok, i ako sa stretol s neznámymi ženami. Odporca to mal komentovať slovami „Tak, toto je náš primátor“. V ďalších častiach článku odporca uvádza, že s navrhovateľom má problémy už od roku 2002, tento na neho podáva trestné oznámenia, ohovára ho, že pomáha T., pretože sa mu chce pomstiť, lebo ho odmietol podporovať vo voľbách v roku 2002. Z článku vyplýva, že odporca uviedol, že v B. mal byť prezident republiky a navrhovateľ mu začal o odporcovi rozprávať, aký je zlodej a bandita. Redaktorka však v článku uvádza, že navrhovateľ nebol prvý, kto nahlas spájal mafiánov T. a odporcu, on iba na políciu odniesol list od sestry zavraždeného inžiniera X., v ktorom navrhovateľa vystríhala pred odporcom a

ona mala podozrenie, že za smrť jej brata zodpovedajú T., ktorých si objednal odporca. Redaktorka v článku uviedla, že tých čo odporcu spájajú s T., je na Slovensku podstatne viac a v novinárskom jazyku sa tomu hovorí, že informáciu potvrdili viac ako dva od seba nezávislé zdroje. V súvislosti s tým podľa názoru redaktorky odporca v článku vyjadril teóriu tvorby zdrojov tak, že primátor šiel na SIS do Banskej Bystrice, do Bratislavy, na Úrad boja proti organizovanej kriminalite do Bystrice a keď sa tieto zdroje stiahnu - sú tri a výsledok znie: to je vrah. V ďalšej časti dotknutého článku je uvedené, že odporca sa dištancoval od T., zjavne sa však nechcel vyjadrovať o T. partnerke Z. T., ktorá sa v spoločnosti často ukazovala so synom odporcu, hovorilo sa, že „spolu chodia“ a podľa zlých jazykov to bol práve syn odporcu, kto Z. zoznámil s W. T., hoci je možné, že si to vymyslel niektorý z neprajníkov odporcu. V článku sa ďalej uvádza, ako odporca hovoril, že mal dočinenia s inou skupinou mafiánov - diničovcami, ktorí od neho pýtali výpalné, on bo vtedy v zložitej situácii, aj im povedal, že peniaze nemá a oni odišli. Toto redaktorka v článku komentovala slovami, že ich poriadne pobavila predstava mafiána, ktorému keď poviete, že momentálne nemáte peniaze, pekne sa pozdraví a odíde. V ďalšom znení článku sa uvádza, že odporca sa obhajoval tým, že všetky trestné oznámenia voči nemu boli zastavené, že mu bola robená aj daňová kontrola s tým, že doplatok na daniach bol nula. Redaktorka však objektivitu policajtov a „daniarov“ spochybnila s poukazom na to, že tieto inštitúcie v B. sídlia v budovách, ktoré patria odporcovi. V článku odporca uviedol, že pozná bývalého riaditeľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite N. Š. ako policajta v Prievidzi. Redaktorka k tomu uvádza, že z vyjadrenia policajného prezidenta vyplynulo, že W. T. sa podarilo chytiť až po výmene ľudí na Š. Úrade proti organizovanej kriminalite a ako jeden z prvých bol odvolaný práve Š.. V článku je tiež uvedené, že v čase pôsobenia na jednom z najvyšších policajných postov zvykol Š. parkovať svoje služobné auto v priestoroch odporcovej firmy. Odporca to aj potvrdil a uviedol tiež, že po odchode z polície u seba zamestnal napr. p. T. a X.. V závere článku je uvedené vyjadrenie odporcu, že policajta do roboty môže zobrať človek, ktorý je poctivý a nerobí špinavosti, alebo zoberie policajta na to, aby špinavosti zakrýval. On však špinavosti nerobí a zakrývať ich teda nepotrebuje.

Navrhovateľ v konaní uviedol, že zverejnením uvedeného článku došlo k neoprávnenému zásahu do jeho ľudskej dôstojnosti, vážnosti občianskej a profesionálnej cti, do súkromia a dobrého mena, aj do prejavov osobnej povahy. Uviedol, že článok si mali možnosť prečítať ľudia v rámci celého Slovenska a tiež v Českej republike. On je osoba verejne známa jednak z titulu funkcie primátora, ktorú zastáva už 24 rokov, ako aj v súvislosti s jeho činnosťou v ZMOS-e, v Slovenskej asociácii pre káblové telekomunikácie. Poukázal na to, že pravidelne sú s ním uskutočňované rozhovory vo všetkých televíziách pôsobiacich v SR a tiež v Českej televízii, resp. televízii NOVA a PRIMA. V dôsledku zverejnenia článku sa stretával s reakciami kolegov - starostov a primátorov, ktorí hovorili, že nechceli veriť článku, konkrétne o nedobrom charaktere primátora, o jeho pomätenej hlave a korupčných praktikách. O tomto mu tiež hovorila p. X. R. Y. z hnutia Na vlastných nohách, že je neuveriteľné, čo je o ňom písané a zverejňované, pretože ho pozná ako čestného a korektného človeka. Po tom, čo jej všetko vysvetlil, sa mu ospravedlnila, že mala o ňom pochybnosť. Z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že mu od p. Y. bolo udelené aj ocenenie - cena Ď - ako morálnemu vzoru a za vedenie mesta B. počas 24 rokov. Predmetný článok mal nepriaznivo pôsobiť aj na jeho matku, ktorej sa rapídne zhoršil zdravotný stav, pretože jej niektorí ľudia pred kostolom, ktorý navštevuje, posmešne hovorili na adresu jeho pomätenej hlavy a korupčných praktikách. V dôsledku zhoršeného zdravotného stavu jeho matka dňa XX.XX.XXXX zomrela. Navrhovateľ v konaní poukazoval aj na to, že predmetný článok negatívne zasiahol aj jeho manželku, ktorá bola centrom posmeškov zo strany kolegov a „stránok“ v Sociálnej poisťovni pobočka Prievidza, kde je zamestnaná. Podľa navrhovateľa jeho manželka doposiaľ ťažko znáša, ako ho odporca uráža, ako ho vydieral, aby odstúpil z funkcie, lebo všetko zverejní a on (t.j. navrhovateľ) to vždy hovoril svojej manželke. Ona však pri ňom stojí, hoci celé „B.“ - teda obsah videonahrávky, boli zverejnené v roku 2005 v TV JOJ. Je však na nej vidieť nepohodu a to, že ju to všetko trápi. Navrhovateľ tiež uviedol, že aj jeho brat - dvojča Ing. T. P. pocítil negatívny dopad článku na jeho osobu, taktiež jeho svokra týmto bola dotknutá, keď jej ľudia posmešne hovorili o zaťovi. Poukázal tiež na to, že článok ho poškodzuje aj priamo v zamestnaní na Mestskom úrade v B. a prejavuje sa to ironickým správaním, poznámkami podriadených. Navrhovateľ tiež uviedol, že odporca uvádza nepravdy, keď aj v rámci konania tvrdí, že neuviedol informáciu o tom, že by sa navrhovateľ stretol s prezidentom republiky a sťažoval sa na neho, alebo že by uviedol, že primátor išiel na SIS. Z nahrávky z rozhovoru odporcu s redaktorkou I., ktorý bol podkladom pre dotknutý článok, však jasne vyplýva, že odporca tieto skutočnosti uviedol. Podľa názoru navrhovateľa zverejnenie článku pod názvom „Chcú mu škodiť?“ je len naplnením vyhrážky zo strany odporcu dňa 27.2.2009, že ak sa nestiahne a neodstúpi z funkcie primátora mesta, že ho zničí. V konaní tiež navrhovateľ uvádzal, že diskreditácia jeho osoby zo strany odporcu naďalej pretrváva, odporca ho dňa 24.10.2013 prenasledoval

na diaľnici medzi Trnavou a Bratislavou a následne na internetovej stránke www.novaky.com <<http://www.novaky.com>> uverejnil fotografiu jeho vozidla zachytenú z vozidla odporcu. Taktiež odporca v apríli 2012 založil mesačník „Nováčan hlas občana“, ktorý distribuuje bezplatne do každej domácnosti v B. cez Slovenskú poštu, kde sú uvádzané klamstvá a nepravdivé informácie s cieľom poškodiť mu ako primátorovi mesta.

Z výpovede odporcu v konaní vyplynulo, že on sám nekontaktoval redaktorku týždenníka Plus 7 dní ani vedenie tejto spoločnosti, oslovila ho samotná redaktorka. Pri rozhovore nechcel byť sám, prizval k nemu aj iných ľudí. Redaktorka si vypočula ich názory a to bolo všetko. Odporca tiež uviedol, že žiadal o autorizáciu článku pred jeho zverejnením, čo sa ale nestalo. Poukázal na to, že navrhovateľ na jeho osobu viackrát poskytoval rozhovory, uverejňoval nepravdivé skutkové tvrdenia o jeho osobe, podal voči nemu viacero trestných oznámení a preto si myslí, že aj on má právo nejako sa brániť. Podanú žalobu navrhovateľa považoval za reakciu na súdne konanie vo veci ochrany osobnosti, ktoré podal on voči navrhovateľovi. Uviedol, že vyjadrenia o pomätenej hlave, nedobrom charaktere a korupčných praktikách navrhovateľa on neuviedol, ide o hodnotiace úsudky redaktorky, ktoré sú jej subjektívnym pohľadom a mohla pri nich vychádzať z rozhovoru poskytnutého inými zúčastnenými osobami. Rozhovor bol redaktorky poskytnutý zo strany občanov mesta B. za účelom uvedenia navrhovateľom zverejňovaných informácií na pravú mieru, aby bol verejnosti poskytnutý pravdivý pohľad na fungovanie a chod mesta B.. Odporca sa v konaní bránil, že netvrdil, že navrhovateľ išiel na SIS do Bystrice a Bratislavy, toto uviedol len ako príklad toho, ako sa získavajú zdroje informácií. Pokiaľ bolo uvedené, že navrhovateľ sa mal na neho sťažovať u prezidenta republiky, ide o nepresnosť, pretože mal na mysli prezidenta policajného zboru p. L.. V prípade možnosti autorizácie článku by mohla byť táto nepresnosť odstránená. V súvislosti s videozáznamom, ktorý má obsahovo zodpovedať „B.“, odporca uviedol, že tento nešíril a aj z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že tento bol prístupný verejnosti prostredníctvom TV JOJ v roku 2005. V konaní odporca namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu, a podľa jeho názoru navrhovateľ v konaní nepreukázal zásah do svojich osobnostných práv z jeho strany a rovnako ani vznik ujmy, ktorá by spĺňala predpoklady podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka.

Z výpovede svedka N. T. Š., brata navrhovateľa, vyplynulo, že na článok v časopise Plus 7 dní ho upozornili jeho manželka, sestra a aj niektorí spolužiaci, najmä o navrhovateľovej pomätenej hlave a korupčných praktikách. Uviedol, že v súvislosti s článkom sa stretol s mnohými negatívnymi reakciami v Košiciach, Bratislave, Trnave aj viacerých mestách, pretože ľudia si ho s navrhovateľom mýlia, keďže sú dvojčiky. Bližšie tieto negatívne reakcie nekonkretizoval. Uviedol, že sa stretol aj s reakciami kolegov, ktorí sa ho pýtali, koľko berie navrhovateľ úplatkov. Potvrdil, že tieto veci sa ťažko dotýkali najmä ich matky a prejavilo sa to na jej zdravotnom stave. Poukázal tiež na príspevok č. 3852 na internetovej stránke www.novaky.com, kde bolo aj na jeho adresu uvedené, že si zaslúži byť na tom istom oddelení v nemocnici s mrežami ako jeho súrodenec. Toto mal zverejniť G. C., ktorý stránku prevádzkuje. Pokiaľ na túto stránku napísal príspevok on, bol zmazaný. Toto všetko považuje za štvavú kampaň, súčasťou ktorej je aj odporca, ktorý založil noviny „Nováčan - hlas občana“. Svedok poukázal na to, že na stretnutí občanov mesta s poslancami odporca poslancov vyzval, aby urobili všetko, aby primátora zložili dole. Odporca sa mal vyjadriť, že treba preskočiť plot a dať primátorovi facku. Svedok uviedol, že cíti, že ľudia, s ktorými predtým bežne komunikoval, od neho bočia, iba sa navzájom pozdravia. Predtým, ako bol zverejnený predmetný článok, sa s podobnými reakciami nestretával. Svedok vo výpovedi uviedol, že podľa jeho názoru sa článok negatívne odrazil na celom pôsobení navrhovateľa, čo odvodil z toho, že pri prvých voľbách za poslanca Trenčianskeho samosprávneho kraja navrhovateľ získal najviac hlasov a teraz sa do krajského parlamentu nedostal. Podľa názoru svedka sa na tom podpísal jednak uvedený článok ale aj štvavá kampaň odporcu v novinách Nováčan-hlas občana a tiež na webovej stránke, ktorá stále pretrváva. Svedok vo výpovedi uviedol, že v rámci rodiny nedošlo k narušeniu vzťahov a ľudia, ktorí ich poznajú, tiež tomu neveria. Zároveň uviedol, že žiadnemu korupčnému správaniu zo strany navrhovateľa neverí, v tejto súvislosti by za neho dal ruku do ohňa.

Svedkyňa L. I., autorka článku „Chcú mu škodiť?“ vo výpovedi uviedla, že v redakcii dostala kontakt na odporcu, ktorý by mal mať typ na nejaký článok. Preto odporcovi telefonovala a on potvrdil, že sa chce stretnúť, ale aj iní ľudia, ktorí majú výhrady k práci primátora mesta B.. Pri stretnutí boli prítomní ešte traja alebo štyria ľudia, ktorých mená si už nepamätala, išlo však o ľudí, ktorí sú aktívni v rámci mesta B.. Tieto osoby v prvej časti rozhovoru hovorili, čo sa im nepáči na práci primátora, potom zostal prítomný na rozhovore len odporca, s ktorým sa rozprávala o veciach, ktoré boli v minulosti v súvislosti s odporcom medializované, šlo najmä o údajné napojenie na p. T.. Svedkyňa uviedla, že po ukončení rozhovoru

jej odporca premietol na počítači video v trvaní jednej až dvoch minút, kde šlo o to, že primátor mesta bol v rámci pracovného času zachytený na kúpalisku. Video jej bolo premietnuté z dôvodu, že primátor mesta B. na služobnom aute chodí na aktivity, ktoré nie sú spojené s výkonom jeho práce. Uviedla, že z rozhovoru s odporcom vyplynulo, že video on nezhotovil, mali mu ho ponúknuť na predaj. Tento videozáznam od odporcu aj žiadala, ale odmietol jej ho dať. Vo výpovedi svedkyňa uviedla, že v článku uviedla, že šlo o rozprávanie o nedobrom charakter primátora, o jeho pomätenej hlave a korupčných praktikách, na základe zhrnutia vyjadrení všetkých zúčastnených osôb na rozhovore, nie iba odporcu. Z jej výpovede tiež bolo zistené, že predmetný článok nie je o primátorovi mesta B. ale o odporcovi, chcela ním informovať o osobe p. W., o ktorom boli v minulosti zverejňované informácie závažného charakteru a to v súvislosti s podsvetím resp. mafiou. Uviedla, že nemala od nikoho žiaden pokyn, o čom má písať, nikto z redakcie ani vydavateľstva od nej nechcel, aby napísala nejaký článok, bolo na nej, či článok napíše alebo nie a o čom. Na základe informácií, ktoré vyplynuli z rozhovoru s odporcom, článok o navrhovateľovi nepísala. Potvrdila, že v rozhovore s odporcom padla informácia, že navrhovateľ sa mal u prezidenta republiky sťažovať na odporcu. Taktiež uviedla, že s odporcom sa bavili o tom, ako sa vytvárajú informácie, pričom odporca navodzoval dojem, že informácie vznikajú tým, že navrhovateľ šiel na rôzne miesta, teda chcel tým spochybníť že informácia nepochádza z viacerých zdrojov, ale len z jedného. Z výpovede svedkyne vyplynulo aj to, že odporca ju po rozhovore telefonicky žiadal o autorizáciu článku, ale tento rozhovor sa vyvinul tak, že odporca sa rozčúlil, zložil telefón a keď mu zavolala späť, nezdvihol jej. Následne sa s ním už nesnažila skontaktovať a odporca článok nakoniec neautorizoval.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16C/85/2010 vyplýva, že dňa 17.5.2010 bol podaný návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, kde navrhovateľom je H. W. a odporcom v 1. rade N.. J. Š., v 2. rade Markíza - Slovakia, spol. s r.o. H. W. sa voči odporcovi v 1. rade domáha uloženia povinnosti strpieť, aby navrhovateľ na náklady odporcu v 1. rade poskytol na uverejnenie prevádzkovateľovi televízneho vysielania na televíznej stanici Markíza na odvysielanie po ukončení reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu prvej časti hlavnej spravodajskej relácie „Televízne noviny“ so začiatkom vysielania o 19,00 hod. po dobu 2 minút ospravedlnenie: „N.. J. Š., primátor Mesta B., sa ospravedľňuje p. H. W. za nepravdivé výroky, ktoré predniesol dňa 23.2.2010 v relácii „Paľba“ v reportáži U. T. pod názvom „Na dne chemičky“ vysielanej na TV Markíza, kde uviedol, že p. H. W. je mafián, ktorý spáchal viaceré trestné činy vrátane objednávky vraždy T. X., tunelovania, prania špinavých peňazí a podvodov, že zodpovedá za krach Nováckych chemických závodov, vydieral primátora Mesta B. a ovplyvňuje orgány činné v trestnom konaní a súdy. N.. J. Š. vyslovuje hlbokú ľútosť, že uverejnením difamujúcich a nepravdivých skutkových tvrdení a neoprávnenou kritikou v značnej miere zasiahol do zákonom chránených práv na ochranu osobnosti p. H. W., čím znížil jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesijnú a občiansku česť a dobré meno.“ Súčasne sa návrhom voči odporcovi v 1. rade domáha aj zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 50.000,- eur. V rámci tohto konania boli pripojené spisy Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Trnava ČVS: PPZ-56/BOK-Z-I-2005, ČVS: PPZ-55/BOK-Z-I-2005, ORPZ v Prievidzi, úradu justičnej a kriminálnej polície ČVS: ORP-44/OVK-PD-2010.

Vyšetrovací spis sp.zn. ČVS: PPZ-55/BOK-Z-2005 sa týka trestného stíhania pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona začatého na základe oznámenia N.. J. Š. v súvislosti s tým, že neznámi páchatelia ako členovia organizovanej skupiny v čase od 1.9.2002 až do začatia trestného stíhania (19.5.2005) pod hrozbou fyzického násillia nútili N.. Š., aby konal v prospech ich skupinového záujmu. Trestné stíhanie pre tr. čin vydierania bolo právoplatne zastavené uznesením zo dňa 30.11.2005.

Vyšetrovací spis sp.zn. ČVS: PPZ-56/BOK-Z-I-2005 sa týka trestného stíhania pre trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a to v súvislosti s rozširovaním tlačoviny s názvom B.. Trestné stíhanie bolo vedené voči neznámemu páchatelovi a uznesením zo dňa 27.3.2006 bolo zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Vyšetrovací spis ČVS: ORP-44/OVK-PD-2010 sa týka trestného stíhania pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zákona, ku ktorému malo dôjsť 27.2.2009 počas konania výročnej členskej schôdze Klubu rýchlostnej kanoistiky DAK W. B., kedy mal Ing. Š. páchatel povedať, že skončí so všetkými vybitými zubami a ak sa nesiahne, tak všetko zverejní. Trestné stíhanie bolo uznesením zo dňa 12.1.2010 právoplatne zastavené, pretože nejde o trestný čin.

Vo všetkých troch prípadoch bol oznamovateľom N.. Š. s tým, že podozrenia zo spáchania trestných činov boli z jeho strany spájané s osobou H. W..

Z kópie článku pod názvom „Mesto strachu“ zverejnenom v časopise Plus 7 dní (čl. 79 - 81 spisu) bolo zistené, že navrhovateľ sa vyjadroval k daniu Nováckych chemických závodoch v B., o svojich poznatkoch, že vedenie podniku v roku 2004 smerovalo závod do konkurzu, dochádzalo k uzatváraniu nevýhodných zmlúv a prelievaní peňazí do súkromných firiem. Z článku vyplýva, že od vplyvného podnikateľa si primátor vypočul, že „pôjde do kolien“, ako reakciu na svoje trestné oznámenie pre šafárenie v chemických závodoch. Z článku tiež vyplýva, že podal aj trestné oznámenie za vydieranie a vyhrážanie na miestneho podnikateľa.

Z kópie článku „Nežná poprava?“ uverejneného v časopise Život č. 21/2005 bolo zistené, že tento článok sa týka rozširovania tlačoviny „B.“ v súvislosti s osobou primátora mesta B. J.H. Š.. V článku sú zachytené aj fotografie uvedenej tlačoviny s osobou primátora mesta a stručný obsah tejto tlačoviny, ako aj vyjadrenia navrhovateľa s poukazom na kontakty miestneho podnikateľa na políciu a SIS.

V konaní bol oboznámený aj obsah nahrávky rozhovoru redaktorky L. I. s odporcom a ďalšími 4 osobami, ktorý bol podkladom k napísaniu článku „Chcú mu škodiť?“ V konaní bolo zistené, že okrem odporcu sa rozhovoru zúčastnili P. Z., T. C., L. R. a H. U.. Nahrávka je v rozsahu 3 hodiny 12 minút a 24 sekúnd, z toho v prvej časti o rozsahu 1 hodina 35 minút sa na rozhovore zúčastňujú okrem odporcu aj vyššie uvedené osoby, v ďalšej časti ide o rozhovor odporcu s redaktorkou. Pri porovnaní citácií odporcu v článku s obsahom nahrávky bolo zistené, že citácie uvedené v článku sa takmer zhodujú s vyjadreniami odporcu v rámci rozhovoru s redaktorkou. Navrhovateľ v konaní poukázal na vyjadrenia odporcu, na základe ktorých redaktorka mohla dôjsť ku svojmu zhodnoteniu, resp. zhrnutiu obsahu rozhovoru, t.j. že sa rozprávalo o pomätenej hlave navrhovateľa, jeho nedobrom charaktere a korupčných praktikách a to v minútáži 1:15:30, kde odporca uviedol „...aj tí policajti musia zistiť, že je to cvok“, v minútáži 2:10:55, kde povedal „...už sú tak sprostí tí policajti, že nevidia, že je to debil henten človek...“ a v minútáži 1:55:39 uviedol „...on je padnutý na hlavu, som to povedal aj v televízii...“ Odporca v konaní poukázal na viaceré vyjadrenia ostatných zúčastnených, z ktorých redaktorka pri spracúvaní článku tiež mohla dôjsť ku svojim hodnotiacim úsudkom. Išlo o nasledovné vyjadrenia a minútáže: 00:00:00 - 00:01:29 „... že nie v tomto Vašom časopise sa stále vyskytuje len jedna osoba v meste B., že mesto B. nie je len jedna osoba, ktorá je týmto pánom takto poohováraná v podstate celej verejnosti, z toho dôvodu, že tu sa nič pekné nepovie, len on je samaritán, on je postihnutý, on je takto no ale by to, čo sa vyhráza občanom B., 'Ty budeš chodiť po kanáloch, keď budeš kandidovať', mojej žene sa vyhráza dvojhodinovými telefonátmi, že čo vychovala? S kým žije? že každému akonáhle niekto povie nie A ale povie B, že aby boli nepriatelia no, ale prišiel pred voľbami, povedal nám nie ty, ide kandidovať druhý - najväčší nepriateľ, ja som si dovolil postaviť sa na kandidátke ako predseda HZDS miestnej organizácie a už som najväčší nepriateľ, v septembri mi pomaličky išiel stavať pomník, čo som tu vybudoval, čo som tu za 4 roky dokázal, no ale 1.10. už bolo trestné oznámenie na mňa ... tu neni to pravda, len to čo on - vydieranie a neviem čo a po ňom sa ide a neviem čo mu chcú zruťiť...“, 00:02:06 až 00:02:11 „...no a za to sú pamflety po B., a ako sme si my dovolili ísť a neviem čo si navymýšľal, že ja ako prezident klubu som ukradol auto ...“, 00:03:55 - 00:03:58 „...a už je zle a už sa vyhráza poslancom...“, 00:10:12 - 00:10:58 „...takže tým pádom skončilo moje kludné by som povedal žitie, vetou po kanáloch budeš chodiť, toto vyhrážky, že budem chodiť po kanáloch, že chodím po tých políciách, to som ja v živote nezažil invetívy hľadá, hľadá, hľadá.....“, 00:16:27 - 00:16:30 „... on to nasčítaval, že chcem mesto priviesť do 7 miliónovej straty...“, 00:17:47 - 00:17:47 „...tuto si vymyslel, že vyhlásil do rozhlasu, toto sa objavilo večer do rána niekde po B.....“, 00:18:43 - 00:19:04 „... to, aby ste vedeli, takéto veci sa v B. pred voľbami udiali, a to pravidelne každé štyri roky, pravidelne každé štyri roky, keď sú voľby, tak to ako nastane, lebo on len ja a ja a ja, nikto nemôžete ísť kandidovať, ja som vtedy spokojný, keď nikto nejde kandidovať, teprv mňa zvolia, keď ma aj s jedným hlasom zvolia, ale budem primátor mi hovoril, aj s jedným hlasom, čiže choroba funkcie tak to je jednoznačná...“, 00:23:53 - 00:23:58 „... ja som potom zistil, že on je chorobne, on je tou funkciou chorobne postihnutý...“, 00:25:27 - 00:25:32 „...hovorím čo si ty chorý, však si robia už ľudia z toho srandu...“, 00:27:06 - 00:27:27 „...taká nenávisť v očiach, všade konšpiruje, konšpiruje ten s tým ten s tým to už bude chodiť po ... koľké peniaze dostali? To je choroba, to je choroba, to sa už nedá...“, 00:33:02 - 00:33:20 „...takže obvinil dá sa povedať všetkých členov, hlavne kolegu L., ktorý bol zhodou okolností členom volebnej komisie, že on to má na vine, lebo predstavte si, že bol členom volebnej komisie, tak ja som sa nedostal vyššie ako na deviate

miesto, ako keby mu ničo uberal hlasy...“, 00:39:47 - 00:40:26 „...vy keby ste nemali nepriateľa, vy ste ochotný ísť do drogérie, kúpite si za 50 centov plastelínu, vy si ho vytvarujete, dáte si ho na stôl, ak tri dni nebude takto kývať hlavou, tak podáte na neho trestné oznámenie...“, 00:40:53 - 00:41:11 „...viete pán U., od koho ste vy prijali peniaze? Veď od W., to je tak, ako keby ste ho prijali od Bin Ladina, od Al - kaidy,... je to podľa mňa, je to choroba, on chudák ani skutočne podľa mňa on za to ani nemôže, on to má vrodené...“, 01:05:06 - 01:05:13 „...ak nebudeš robiť ako ja robím, tak bohužiaľ končíš...“, 01:06:01 01:06:31 „...všetci sú nepriatelia, ja som mu nepriateľ...a teraz ja nepoznávam, ja ho nepoznávam, to je iný človek, tam sa zmenila osobnosť, toto je guľomet z oného a bude a redaktorov a bude len všade má on a prštekom bude ...“, 01:19:18 - 01:19:37 „...tak išiel na VÚC-ku a tam pred celým plénom spustil spršku mafiánskych urážiek na neho, že s kým on ... toto je jedna mafia a to bude počuť tento výraz, keď budete so Š., toto jej jedna mafia...“, 01:26:33 - 01:26:40 „... prišiel za mnou a hovorí 'P. pre Boha, však bol Š. u mňa, však to není normálne, však Ty si asi, Ty si asi ukradol B.'...“

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Po zhodnutí výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Navrhovateľ sa domáhal súdnej ochrany - zverejnenia ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy - z dôvodu neoprávnených zásahov do jeho osobnostných práv zo strany odporcu.

Predpokladmi zodpovednosti za neoprávnený zásah podľa § 13 Občianskeho zákonníka je: 1. neoprávnený zásah do chráneného všeobecného osobnostného práva navrhovateľa, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť alebo ohroziť osobnosť navrhovateľa; 2. nemajetková ujma, t.j. ujma na osobnosti navrhovateľa v jeho fyzickej, psychicko-morálno-sociálnej integrite, pričom táto ujma musí spočívať v znížení dôstojnosti alebo vážnosti navrhovateľa v spoločnosti alebo v inej závažnejšej ujme, kde nepostačuje morálna satisfakcia; 3. príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a nemajetkovou ujmu.

V danom prípade išlo o posúdenie, či zverejnením článku pod názvom „Chcú mu škodiť?“ v časopise s celoslovenskou pôsobnosťou, ktorý sa dotýkal osoby navrhovateľa, mohlo dôjsť zo strany odporcu k zásahu do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa navrhovateľa neoprávnený zásah zo strany odporcu spočíva vo výrokoch „o jeho nedobrom charaktere, pomätenej hlave a korupčných praktikách“, ktoré sú nepravdivé a v tom, že bez privolenia navrhovateľa šíril nezákonne získaný obrazový záznam z jeho súkromia. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že predmetný článok bol spracovaný na základe rozhovoru redaktorky časopisu s odporcom a ďalšími 4 osobami. V konaní bolo aj z nahrávky celého rozhovoru zistené, že odporca v rozhovore s redaktorkou sa nevyjadril o pomätenej hlave navrhovateľa, jeho korupčných praktikách a nedobrom charaktere - takéto výrazy od neho nezazneli a z výpovede redaktorky - autorky článku - bolo zistené, že uvedené výrazy použila ako vlastné zhodnotenie vyjadrení všetkých zúčastnených osôb v rozhovore s ňou, teda nie iba odporcu. Redaktorka teda zhodnotila vyjadrenia zúčastnených osôb tak, ako to sama vnímala a za toto jej zhodnotenie odporca nemôže zodpovedať. Je možné, že pri spracúvaní článku inou osobou, by toto zhodnotenie bolo iné, resp. inak vnímané. Ide teda o hodnotiaci úsudok redaktorky ako autorky článku, nie výroky vyslovené odporcom. Okrem toho v konaní bolo preukázané to, že odporca žiadal pred uverejnením článku o jeho autorizáciu, čo mu v konečnom dôsledku umožnené nebolo. Odporca teda ani nemal možnosť ovplyvniť obsah článku. Pokiaľ navrhovateľ v konaní uvádzal, že svedkyňa Lacková mohla dospieť k svojmu hodnotiacemu úsudku len na základe vyjadrení odporcu s poukazom na obsah nahrávky rozhovoru, súd zastáva názor, že aj vyjadrenia ostatných zúčastnených osôb boli takého charakteru, že si mohla vytvoriť úsudok, ktorý nakoniec v článku aj uviedla. Nakoniec sama svedkyňa trvala vo svojej výpovedi na tom, že jej vyjadrenie o tom, že išlo o rozprávanie o nedobrom charaktere primátora, o jeho pomätenej hlave a korupčných praktikách, bolo zhrnutím, resp. zhodnotením vyjadrení

všetkých osôb zúčastnených na rozhovore. Pokiaľ teda samotná autorka článku uviedla, že podkladom pre toto jej zhodnotenie bolo vyjadrenie všetkých zúčastnených, nie je dôvod o tomto jej tvrdení pochybovať. Keďže v konaní bolo preukázané, že výroky o „nedobrom charaktere primátora, jeho pomätenej hlave a korupčných praktikách“ nie sú výroky odporcu ale hodnotiacim úsudkom autorky článku, vychádzajúcim z vyjadrení viacerých osôb nielen odporcu, súd nepovažoval odporcu v tejto súvislosti ako pasívne vecne legitimovaného a návrh v tejto časti považoval za nedôvodný.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal voči odporcovi aj ospravedlnenia za to, že bez jeho privolenia šírila nezákonne získaný obrazový záznam z jeho súkromia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca počas stretnutia s redaktorkou L. I. jej premietol videozáznam v trvaní asi 1 - 2 minúty, na ktorom je zachytený navrhovateľ ako sa vezie v služobnom aute po diaľnici, ako sa vedľa tohto auta prezlieka do plaviek spôsobom, pri ktorom mu bolo vidieť holý zadok a ako sa stretol s neznámymi ženami. Z výpovedí účastníkov ako aj z vyjadrenia svedkyne I. vyplynulo, že išlo obsahovo o zhodný materiál, ako v tlačovine „B.“, ktorá bola v rámci mesta B., ako aj okresu Prievidza šírená asi v roku 2005. Obsah tohto materiálu bol v uvedenom období zverejnený aj prostredníctvom televízie JOJ, a tiež v časopise Život. Vzhľadom k tomu, že odporca uvedený videozáznam premietol svedkyňi I. - redaktorky časopisu, je zrejmé, že si musel byť vedomý toho, že obsah tejto nahrávky môže byť prostredníctvom redaktorky šírený do verejnosti. Z dokazovania však vyplynulo, že odporca túto videonahrávku redaktorky prezentoval v súvislosti s výkonom funkcie navrhovateľa ako primátora mesta, nie ako súkromnej osoby. Z výpovede svedkyne I. ako aj odporcu (v konaní sp.zn. 16C/85/2010) vyplynulo, že odporca tým poukazoval na to, že navrhovateľ bol zachytený v pracovnom čase na kúpalisku s použitím služobného vozidla. To, že nešlo o oblasť súkromného života navrhovateľa, ale kritiku súvisiacu s výkonom funkcie, vyplýva aj z komentára odporcu v článku: „...toto je náš primátor.“ Navrhovateľ pôsobí ako primátor mesta B., je teda verejným činiteľom, t.j. osobou verejného záujmu. Osoba verejného záujmu sama nevyhnutne a otvorene vystavuje podrobnému skúmaniu zo strany médií a širokej verejnosti každé svoje slovo a skutok a musí prejavovať väčšiu mieru tolerancie. Ako verejný činiteľ tiež musí znášať v súvislosti so svojím postavením aj kritiku svojho správania zo strany verejnosti, či médií. Pokiaľ ide o hranice prípustnej kritiky, tieto sú práve preto širšie k jeho osobe, než vo vzťahu k inej "súkromnej" osobe, lebo je osobou verejného záujmu. Vzhľadom k tomu súd nepovažoval premietnutie videozáznamu odporcom redaktorky časopisu za neprimeraný, resp. nezákonný zásah do osobnostných práv navrhovateľa. Okrem toho z vyjadrenia samotného navrhovateľa bolo zistené, že obsah tohto videozáznamu bol odvysielaný v televízii JOJ už v roku 2005 a v uvedenom období bol šírený aj prostredníctvom tlačoviny B.. Vzhľadom k uvedenému súd aj v tejto časti nepovažoval nárok navrhovateľa za dôvodný.

Keďže - ako bolo uvedené vyššie - zo strany odporcu nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, nie je dôvodný ani návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa jeho nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

V tejto súvislosti súd uvádza aj to, že v konaní ani nebolo preukázané, že by navrhovateľovi bola konaním odporcu spôsobená ujma. Z výpovede navrhovateľa bolo zistené, že v oblasti jeho rodinného života nedošlo k narušeniu vzájomných vzťahov, v konaní uviedol, že jeho manželka mu verí, plne ho podporuje. Taktiež z výpovede svedka Ing. T. Š. bolo zistené, že v rámci rodinných vzťahov nedošlo k ich narušeniu. Pokiaľ ide o zhoršenie zdravotného stavu matky navrhovateľa, v konaní táto skutočnosť nebola žiadnym objektívnym spôsobom preukázaná, rovnako ako aj príčinná súvislosť tohto zhoršenia s uverejneným článkom. Navrhovateľ uvádzal, že o článku mu hovorili a pýtali sa naň iní starostovia pri rôznych stretnutiach, chceli vedieť, čo sa deje. Zároveň však navrhovateľ uviedol, že tieto osoby sa vyjadrili, že nechceli veriť tomu, čo sa v článku písalo. Na dôvažok navrhovateľ získal aj ocenenie v etickej oblasti od p. Y.. Rovnako navrhovateľ nepreukázal tvrdenia o tom, že by mu v súvislosti s predmetným článkom vznikla ujma v rámci pracovných vzťahov, resp. to, že v súvislosti s článkom uverejneným v roku 2011 nebol úspešný vo voľbách do VÚC v roku 2013.

Súd k veci tiež uvádza, že v konaní bolo nesporné, že medzi účastníkmi sú dlhodobé vzájomné spory a konflikty. Je to zrejmé z toho, že na tunajšom súde prebieha iný spor na ochranu osobnosti, kde navrhovateľom je H. W. a odporcom N. J. Š.. Taktiež z fotokópií článkov predložených do spisu vyplýva, že navrhovateľ sa dlhodobo kriticky vyjadruje na adresu odporcu a sám navrhovateľ uviedol, že voči odporcovi podal viaceré trestné oznámenia. Článok, ktorý je predmetom tohto sporu, mal byť vlastne reakciou odporcu na viaceré vystúpenia navrhovateľa voči osobe odporcu. Paradoxne však článok ako

celok vyznieva difamujúco skôr voči odporcovi ako voči navrhovateľovi a aj samotná autorka článku uviedla, že tento článok je o osobe odporcu, nie navrhovateľa.

Súd tiež považuje potrebné k veci uviesť, že petit návrhu navrhovateľa, ktorým žiada, aby bola odporcovi uložená povinnosť na vlastné náklady uverejniť v časopise ospravedlnenie určitého obsahu, je nevykonateľné. Takáto povinnosť by mohla byť uložená vydavateľovi, ktorý rozhoduje o obsahu daného periodika, odporca však na splnenie tejto povinnosti nemá dostatočné možnosti. Môže vydavateľa, resp. redakciu časopisu požiadať o zverejnenie ospravedlnenia, ale nemá možnosť zabezpečiť, aby jeho ospravedlnenie aj naozaj bolo v požadovanom čase uverejnené. Odporcovi by mohlo byť uložené iba to, aby trpel uverejnenie ospravedlnenia určitého obsahu v periodiku vydavateľa (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn.2 Cdo 18/92).

Na základe všetkých uvedených skutočností preto súd vo veci rozhodol tak, že návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

V konaní vznikli štátu trovy v súvislosti s úhradou svedočného vo výške 34,22 eur. V súlade s ust. § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný, aby uvedenú sumu nahradil štátu na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že vo veci úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 2.780,72 eur (4 úkony právnej pomoci po 91,29 eur /prevzatie, príprava zastúpenia; vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 27.11.2012; účasť na pojednávaní dňa 7.5.2014; písomné vyjadrenie zo dňa 28.5.2014/, 3 úkony právnej pomoci po 182,58 eur /účasť na pojednávaní presahujúcom 2 hodiny v dňoch 9.12.2013, 10.2.2014 a 18.6.2014, t.j. 2 x 91,29 eur za účasť na každom pojednávaní podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z./, 1 úkon právnej pomoci po 273,87 eur /účasť na pojednávaní v trvaní 6 hod. a 45 min. dňa 9.10.2013, t.j. 3 x 91,29 eur podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z./; 2 x paušál po 7,63 eur, 2 x paušál po 7,81 eur, 4 x paušál po 8,04 eur; cestovné výdavky osobným motorovým vozidlom na trase Bratislava - Prievidza a späť dňa 9.10.2013 v sume 39,29 eur, dňa 9.12.2013 v sume 39,26 eur, dňa 10.2.2014 v sume 39,13 eur, dňa 7.5.2014 v sume 40,47 eur, dňa 18.6.2014 v sume 41,- eur, amortizácia osobného motorového vozidla pri ceste na jednotlivé pojednávania v sume 338,55 eur /5x 370 km = 1.850 km x 0,183 eur = 338,55 eur/, náhrada za stratu času za 16 polhodín po 13,01 eur v roku 2013 208,16 eur, náhrada za stratu času za 24 polhodín po 13,40 eur v roku 2014321,60 eur; DPH 20% zo sumy 2.515,70 eur ... 503,14 eur). Odporca si uplatnil aj nárok v sume 134,- eur za náklady na ubytovanie v dňoch od 8.10.2013 do 9.10.2013 v sume 24,- eur, od 6.5.2014 do 7.5.2014 v sume 55,- eur a od 17.6.2014 do 18.6.2014 v sume 55,- eur + DPH 20% v sume 26,80 eur. Tieto trovy súd nepovažoval za účelne vynaložené vzhľadom k tomu, že pojednávanie dňa 9.10.2013 a 18.6.2014 sa začínalo o 8,30 hod a dňa 7.5.2014 o 9,30 hod., t.j. nebolo nevyhnutné s ohľadom na vzdialenosť zo sídla právneho zástupcu odporcu do miesta pojednávania zabezpečovať si ubytovanie deň pred pojednávaním. Rovnako súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov za úkony: porada s klientom v rozsahu 1 hodiny dňa 8.10.2013 a porada s klientom v rozsahu 1 hodiny dňa 7.2.2014 z dôvodu, že odporca, resp. jeho právny zástupca dostatočným spôsobom nepreukázal, že tieto úkony boli zrealizované. Súdu predložil záznam, resp. popis týchto úkonov, ich skutočná realizácia však nie je potvrdená podpisom odporcu. Za tieto úkony a náklady súd náhradu trov odporcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.